

ЛІЦЕЇСТ

Газета Ніжинського ліцею Ніжинської міської ради
при НДУ імені Миколи Гоголя
№ 4 січень-лютий 2013 року

Де ж, як не на зустрічі випускників, можна переконатися, що ліцей – це велика дружна сім'я!

25.01.2013 усі покоління з року заснування ліцею зібралися під дахом актовій залі НДУ ім. М. Гоголя. За останній час багато чого змінилося: деякі учні стали вчителями, склад педколективу дещо змінився, а деякі традиції (наприклад, проведення дискотек) замінюються новими заходами... Та все ж абсолютно всі випускники кажуть, що ліцей став для них місцем становлення й активного розвитку

особистості, осередком шалених розваг і цікавого спілкування.

Організація свята лягла на плечі лінгвістичного класу на чолі з педагогом-організатором Кошовою Людмилою Сергіївною. Активно допомагали в цьому випускниці 2011 року Надя Київська та Іра Стасюк, які разом із Сергієм Василенком

(учнем 1-го лінгвістичного) були ведучими на «Зустрічі 2013».

В актовій залі панувала своя дружня атмосфера. На зустріч зійшлися випускники майже всіх років, хоча переважна більшість – це ті, хто залишив ліцей нещодавно.

Випускники по максимуму намагалися потрапити на зустріч, бо кому ж не хочеться поринути в бурхливі ліцейські роки?!

Переглядали на концерті фотографії, і на більшу частину глядачів нахлинули приємні спогади. Після кожного виступу випускники з гумором розповідали про своє ліцейське минуле. Їхні історії раз за разом викликали вибухи сміху та шалені оплески! А наприкінці всі присутні із завмиранням душі і серця дивилися відео з феєричними виступами на кліп-артах та КВН минулих років. Це був, так би мовити, своєрідний «майстер-клас» для учнів закладу!

Загалом свято пройшло весело й невимушено, і згодом випускники разом із кураторами плавно перемістилися в більш неформальну обстановку – кафе та кав'ярні міста. Якщо чесно, спілкування принесло масу задоволення, бо приємно бачити, що дружба та навіть просто товаришування насправді міцніють з роками, а ліцейсти не проходять один повз одного, наче їх нічого не пов'язує, а залишаються справді близькими людьми...

Нінкович Владислава,
учениця II курсу
лінгвістичного класу

**Правду кажуть,
ліцейст це не на два роки,
а на все життя!**

Манойленко Олег Іванович
(випускник 2001 року):

«Щиро дякую тобі, ліцею! Уклоняюся низько-низько Вам, мої любі вчителі, ті, що вивчили й виховали в мені людину, якою я є сьогодні. Завжди пам'ятатиму ті світлі дні, які я провів у стінах цього закладу».

Ус Демид
(випускник 2007 року):

«Respect ліцею! Дякую вчителям і самому ліцею за 2 суперві роки! Тут я зустрів своїх справжніх друзів, за це дуже вдячний нашому куратору! Людмила Сергіївна з великої букви «Л»! Більше б таких на цьому світі!.. Ліцей rulezz!»

Калашник Оля
(випускниця 2012 року):

«Як тоді хотілося сказати: «Спинись, хвилино! Ти прекрасна!!!» Згадую ліцейські роки й сумую... Стільки спогадів... Я дуже вдячна ліцею за те, що мала можливість розвиватися не тільки в науці, але й у творчості, за дружню підтримку й атмосферу».

Кохання – квіти, листівки чи може почуття?..

День Святого Валентина?! А що ми насправді знаємо про нього?! З дитинства пам'ятаєш лише те, що в цей день мама особливо гарна, а тато ввечері приносить квіти. Трохи згодом, уже в школі, нам кажуть, що ми повинні подарувати або прийняти від когось презент у вигляді квіточок чи листівок у формі серця! Але ніхто не каже, що це НЕ обов'язок...

День усіх закоханих припадає на кінець зими, мабуть, тому що саме тоді люди потребують більше уваги та любові. Коли на вулиці холодно, єдиним бажанням залишається, щоб поруч були рідні руки, а не плюшевий ведмедик! Нам би не завадило трохи реальності!

*«День Св. Валентина це, звичайно, добре...
Подарунки, квіти...»*

Але хочеться, щоб такий день був не один, а то квіточки подарував, привітав, ще раз привітав, а потім все як завжди. З одного боку, сумне свято: потім тиждень від нього відходиш!»

(О. Сорока)

«По-перше, якщо креативно та з душею підійти до привітання, то свято не такі вже й «рожеві нюні», як дехто звик думати. По-друге, хто не любить День Св. Валентина, той часто мотивує: «Можна сказати «Я тебе кохаю» в будь-яку хвилину, і не обов'язково вигадувати аж ціле свято». Але я вважаю його корисним: відчуття святковості додає рішучості тим, хто не може виразити свої почуття. Крім того, така профілактика приємна всім. Кому ж не подобається, коли їх люблять. І по-третє, за статистикою, люди, яким ні з ким провести День Св. Валентина, кажуть, що це свято для невдах, і раптово перестають визнавати це свято, але є й обґрунтовані винятки!»

(В. Нінкович)

«Якщо чесно, я не дуже романтична і не надаю значної уваги цьому святу, і для себе його визначаю не як день закоханих, а день тих, хто любить (друзів, батьків, хлопця, собаку... неважливо). Так як у мене це ще й День Народження, то воно взагалі відходить на задній план, АЛЕ у будь-якому разі з ним у мене пов'язані приємні спогади зі школи, коли підписували листівки більшій половині класу, розкривали ту коробку і були найщасливішими людьми від купи отриманих листівок. А ще це до біса приємно бачити на свій день народження щасливих людей і відчувати скрізь любов, піднесення і особливість дня не тільки для мене!»

(І. Макуха)

Ось такий у нас День Св. Валентина. Різнобокий, але для всіх визначний...і хай там що, а любов варта, щоб їй відводився хоча б один день!

Що ж, ось вже майже і закінчився наш навчальний рік. Звісно, ми будемо сумувати за всіма вчителями, з якими провели два роки нашого ліцейського життя, але все ж таки, варто сказати, що існують і педагоги, котрі вели уроки в більшості класів дуже мало, наприклад, всього чверть. Саме у цій статті учні хотіли б сказати «спасибі» нашому чарівному вчителю економіки – Петренку Миколі Івановичу, адже з ним ми провели найменше часу.

У цьому році ми почали вивчати економіку. Прийшовши на першу пару з цього предмету, я була вражена, адже манера викладання нашого вчителя була досить своєрідною. Міг би просто прочитати лекцію й піти, але він з першого заняття спілкувався з нами і простими прикладами пояснював саму суть предмету. Мені це дуже сподобалося. На парах завжди панувала спокійна атмосфера, бо Микола Іванович завжди пояснював нову тему просто й зрозуміло. Я вважаю, що він прекрасний вчитель, за короткий курс економіки 11 класу я зрозуміла багато речей саме завдяки М.І. і вдячна йому за це. :)

Сорока Ольга, учениця II курсу
лінгвістичного класу

На мою думку, економіку можна вважати одним із найважливіших предметів, адже вона є частиною нашого повсякденного життя. Наш вчитель Микола Іванович мені дуже сподобався! Він завжди посміхається, дуже ввічливий та має милі ямочки на

щоках:) Але при цьому методика його викладання досить цікава, адже на уроці весь клас відпочиває, слухаючи (та розуміючи!) його лекції.

Вовк Анастасія, учениця II курсу
лінгвістичного класу

Можна сказати, що він справді захоплений предметом, який викладає, і щиро хоче передати цей інтерес своїм учням! Цікавою особливістю його пар також є те, що він працює в основному зі студентами, тому відноситься до учнів не як до простих школярів, а як до дорослих, що, на мій погляд, є позитивним, особливо в 10-11 класах.

Савченко Андрій, учень II курсу
фізико-математичного класу

Кожен ліцейський викладач виділяється з педагогічного колективу своєю харизматичністю. Без сумніву, це можна сказати й про одного з наших найулюбленіших – Миколу Івановича. З першого заняття можна відчувати ту особливу манеру викладання матеріалу (що, потрібно зауважити, відіграє велику роль у галузі педагогіки). Здавалося б, економіка - справа не з легких: попит, пропозиція, система грошового обігу; спробуй усе це втримати в голові, коли тобі в думку лізе 100 нових іншомовних слів, 30 творів і пара-трійка віршів, нещодавно вичитаних. Але Микола Іванович майстерно поєднував навички професійної педагогіки й чари справжньої чоловічої мужності. Ну як тут не вивчити все на 12?

Киричок Юлія, учениця II курсу
лінгвістичного класу

Відповідальна за випуск
Гусєва Альона